

Kammerer László dr.: Családi emlékeim Korányi Sándorról

Apám testvére, Kammerer István feleségül vette Korányi Sándor leányát, Erzsébetet. Sajnos néhány év után elváltak, gyermekük nem volt. Ezekből a régi időkből maradt számomra – aki akkor tizenéves gyerek voltam – néhány halvány emlék, melyeket most közreadok.

Az első képen, elmosódva bár, de azért kivehetőek az alakok. Az asztal végén ül a Professor úr. Apó, mert a családban mindenki így hívta.

Legelöl sajnós én vagyok, tőlem jobbra Apó egyik fia, azt hiszem, hogy Jancsi. Még egy fia volt, László. Mögötte az én édesanyám, sz. Illyés Márta, aki Illyés Géza urológus professzor leánya. Balra Apó leánya, Erzsébet. A többi személyre nem emlékszem.

A következő képen elől Korányi Erzsébet, fölötté balra anyám, legalul jobbra nagyanyám, Illyés Gézáné.

A további képeken egy tányér két oldala látható. Erzsébet nagy porcelánfestő művésznő volt. Herendről különböző figurákat, tányérokat hozatott nyersen. Ezeket kifestette, majd visszaküldte Herendre, ahol kiégették. A mellékelt tányér az Ő műve.

Korányi Professor Budapesten, a Váci utcában lakott, a házat emléktábla jelzi. Időnként tejszínhabos, kakaós uzsonnára voltunk hivatalosak, ez azóta is kellemes emlék számomra.

Apónak Balatonföldváron volt a nyaralója, ahová időnként engem is meghívott néhány napra. Arra emlékszem hogy amikor gyönyörű idő volt, tűzött a nap, akkor Apó kiült a házhoz tartozó, vízen álló stégre, hosszú nadrágban, zakóban, fején kalappal, kezében könyvvel, másik kezében cigarettával, és úgy olvasott, mintha télen a könyvtárban lenne.

Még egy kedves történetre emlékszem. Erzsébet szölt Apónak, hogy vegyen már egy másik nyakkendőt, mert hosszú idő óta mindig ugyanazt viseli. Miután ez a helyzet továbbra sem változott, Erzsébet fogta a nyakkendőt, betette a szekrénybe és kitett egy másikat. De mit ad Isten, Apó másnap is a régi nyakkendőben jelent meg. Mikor Erzsébet ezért kérdőre vonta, dühösen rászölt, hogy „hagyjál már békén ezekkel a nyakkendőkkel, kérésedre most vettem ki a szekrényből egy másikat!”

Mint tizenéves gyerek, akkor bizony nem tudtam, hogy milyen nagy embert „Apóztam” le.

Kammerer László